

[Anne Grete Holmsgård]

der, som der tydeligvis står, ske en yderligere reduktion med 50.000 t for kunstgødning.

Nu er det så, jeg gerne vil have at vide: hvem har kompetencen til at fortolke, hvad det er, der ligger i den dagsorden, som et flertal i dette Folketing havde tænkt sig at vedtage. Hvem bestemmer? Er det fru Lone Dybkjær, eller er det hr. Steffensen? Afgør man det ved afstemning blandt regeringspartierne medlemmer? Hvis det er det sidste, synes jeg, det kunne være ganske interessant at høre, hvorledes hr. Ahlmann-Ohlson, der jo nu er blevet så miljøbevidst – og det synes jeg er glimrende – fortolker den, eller hvordan hr. Grove, som jeg i denne sammenhæng anser for en underlig hybrid af en Venstre og en Konservativ, fortolker den, eller hvorledes hr. Sønderby fortolker den, eller hvorledes fru Addi Andersen fortolker den. For ellers er der jo ikke en mors sjæl, der aner, hvad det er, man stemmer om her. Og det er da forhåbentlig ikke det, der er meningen med denne afstemning.

(Kort bemærkning).

Steffensen (KRF):

Til hr. Løvig Simonsen blot dette: netop fordi det er sådan, hr. Løvig Simonsen, at der kommer en løsning mellem kommunerne og regeringen, og at regeringen lægger op til en forhandling om disse ting, synes jeg, der er god grund til at sige og også gå ud fra, at det er regeringens aktive plan, der skal være baggrund for de løsningsmodeller, der kommer.

Det tror jeg også Socialdemokratiet kan være interesseret i.

Dohrmann (FP):

Da Fremskridtspartiet for så lang tid tilbage som forud for valget i 1973 forsøgte at skabe en debat om miljøet og herunder også om forureningen, måtte vi konstatere, at interessen for dette emne var meget, meget lille. Vi hørte i hvert fald slet ingen udtalelser, hverken fra SF eller Socialdemokratiet, på dette tidspunkt.

I dag tror jeg nok, at situationen er den, at uanset hvilket parti folk sympatiserer med, så er miljøet, herunder naturligvis også den stigende forurening, et meget vigtigt emne og virkelig noget, der optager folk.

Vi har hørt udtalelser om de grønne partier og noget i retning af det grønne sammenhold i Folketinget. Jeg synes, det er en helt forkert beskrivelse af de faktiske forhold, for igen: uanset hvilket parti vi nu engang sympatiserer med, er det virkelig noget, der optager alle, ikke alene i Danmark, men også andre steder.

Fremskridtspartiet mener absolut også, at miljøet er for dårligt, og at vi skal gøre noget effektivt for at bekæmpe den stigende forurening. Men jeg har lagt mærke til, at her på det sidste er det reelt ikke miljøet, man diskuterer. At dømme efter de udtalelser, der er faldet på det sidste – også her i folketingsssalen i dag – er det noget helt, helt andet, man har i tankerne, og det er det næste folketingsvalg. Det synes jeg ærlig talt at partierne, uanset om de kalder sig røde eller grønne, eller hvad de ynder at betegne sig selv som, skulle holde op med, så man fik en saglig diskussion, som der forhåbentlig kunne komme nogle konkrete resultater ud af, således at vi sammen kunne iværksætte nogle foranstaltninger, som virkelig ville bevirke, at den stigende forurening blev stoppet og reduceret.

Det, vi har oplevet, også fra dele af pressens side – og jeg vil godt nævne Danmarks Radio som en af de første – er jo, at man har sat fokus på nogle ting, og det er helt i orden, at man sætter fokus på miljøet og forureningen, men måden, man gør det på! Det er jo en skrækkampagne, hvor man igen har forsøgt at favorisere visse partier og også visse enkeltpersoner frem for andre, og det er, i betragtning af at Danmarks Radio trods alt bør og skal være alsidig, en forkert fremgangsmåde.

Den debat, der bliver ført, bliver jo kørt på slagord. Jeg tror ikke et øjeblik på, at det, uanset hvor store milliardbeløb man afsætter her og nu eller i forbindelse med finansloven, eller hvornår man måtte gøre det, hjælper noget som helst, hvis man f.eks. tvinger kommunerne til nogle vilde investeringer, som de ikke har mulighed for at foretage inden for de tidsrammer, der gives. Samtidig er den ekspertise, der står til rådighed, trods alt begrænset, og derfor kan Folketinget meget nemt ende i den meget, meget kedelige situation, at man foretager sig nogle ting, bruger en masse penge, diskuterer i dagevis, og så bliver virkningen desværre ikke den,